

II. ÉVFOLYAM I. KÜLÖNSZÁM

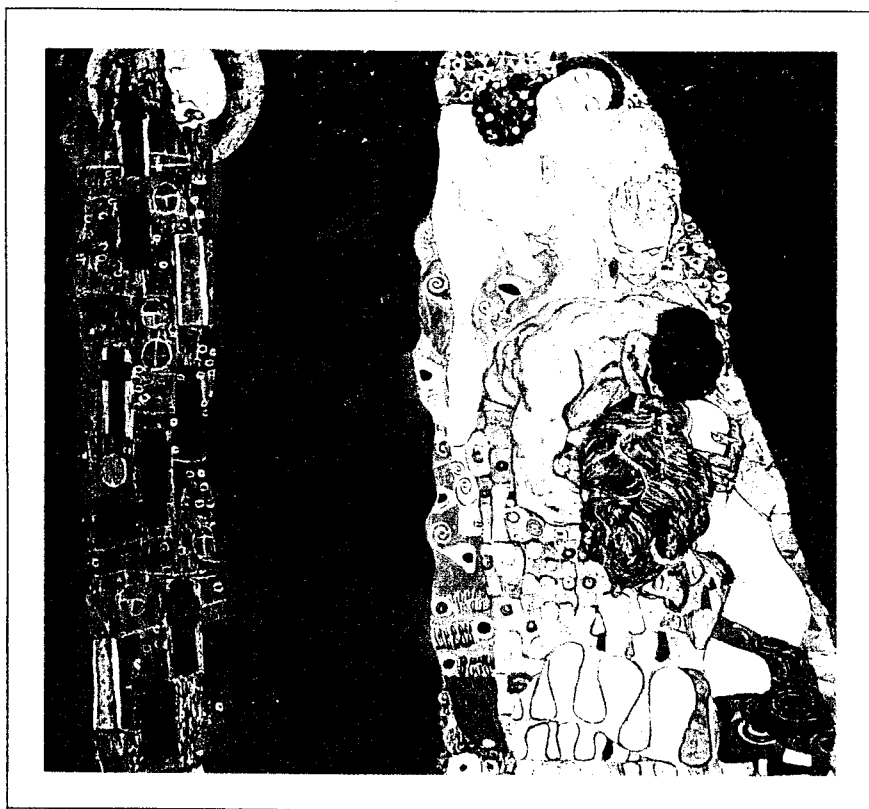


2001. FEBRUÁR

LEGE ARTIS MEDICINÆ

ÚJ MAGYAR ORVOSI HÍRMONDÓ

ALAPÍTVÁ 1990-BEN A MAGYAR ORVOSLÁS TUDOMÁNYOS ÉS MŰVÉSZI SZÍNVONALÁNAK EMELÉSÉRE,
A NEMZET EGÉSZSÉGI ÁLLAPOTÁNAK JOBBÍTÁSÁRA.



GUSTAV KLIMT: HALÁL ÉS ÉLET, 1908-1916

A 108 esetben az őrszemnyirokesomókból részletes szövettani vizsgálatot (sorozatmetszet, immunhisztokémia) végeztek, az axillaris blokk további nyirokesomóit hagyományos szövettani vizsgálattal elemezték. A 108 esetből 72-ben észleltek áttétet az axillában, 34 esetben csak az őrszemnyirokesomó bizonyult pozitívnak, 31 esetben mind az őrszemnyirokesomónál, mind további axillaris nyirokesomóknál pozitív eredményt kaptak. Hét betegnél bizonyult a biopszia negatív eredménye hamisnak (negatív őrszemnyirokesomó, az axillaris nyirokesomókban áttét).

1999. szeptember óta az őrszemnyirokesomók biopsziáinak kivitelezéséhez ^{99m}Tc -jelölt kolloid peritumorális beadását és limfoszeintigráfiát követően intraoperatív gamma-szondát is alkalmaztak (Europrobe, C-Trak). A kettős jelöléses módszerrel több mint 70 betegnél minden esetben sikerült őrszemnyirokesomót azonosítani, és csak egy hamis negatív biopszia fordult elő.

Az eredmények igazolják az őrszemnyirokesomók jelentőségét és kiemelt helyüket a lymphogen áttét képzésében. Ezen nyirokesomók negativitása nagymértékben prediktív arra, hogy az axillaris régió áttétmentes, ezért a Sebészeti Szakmai Kollégium véleménye alapján a szerzők intézményében a biopsziára szelektált betegeknél negatív őrszemnyirokesomók esetén nem végeznek axillaris blokkdiszekciót.

10. Brachialis vénás port beültetésével szerzett tapasztalatok

Szűcs Farkas Zs., Lenhart M., Czegini M.*, Fenerbach S.**

DEOEC Radiológiai Klinika, Debrecen,

**Regensburgi Egyetemi Klinika (Németország)*

Bevezetés: Különböző malignus megbetegedésben szenvedő betegek szisztémás kemoterápiájának, illetve parenteralis táplálásának megkönnyítésére szolgál a bőr alá implantálható, szilikonmembránnal ellátott centrális vénás reservoire-ok (portok) alkalmazása.

Betegek és módszer: A regensburgi klinika radiológiai osztályán több éve foglalkoznak miniportok beültetésével az alkarbőr alá. A módszer előnye, hogy nem kell számolni a sebészi beültetéseknel előforduló szövődeményekkel (ptx, gyakori katétermalpozíció).

Eredmények: 1999-ig 54 betegen végezték el a beavatkozást, a katéternapok száma összesen 8272. Minden esetben sikerült a beültetés, az implantációval kapcsolatban nem lépett fel szövődemény. Öt betegnél (9%) lépett fel olyan szövődemény, amely miatt el kellett távolítani a miniportot, ez 1000 katéternapra számítva 0,6 napnak felel meg.

Következtetések: A sebészi módszerrel összevetve, a radiológusok által röntgenátvilágítás mellett végzett miniport-beültetés biztonságosabb, az új anyagok (szilikonkatéter, utánörvözetű portház) használata pedig a hosszú távú eredmények javulását eredményezte.

11. Szekunder májdaganatok sebészi kezelésének eredményei

Takács L., Vágzölygyi A., András Cs., Pósn J.**,*

*Szántó A.**, Sáy P.*

DEOEC II. Sz. Sebészeti Klinika,

**DEOEC III. Sz. Belsőgyógyászati Klinika*

***Orvostanbálgató*

A szerzők munkájukban az 1992 és 2000 között malignus tumorok májmetasztázisa miatt végzett reszekciós típusú májműtétjeiket elemzik. Külön kitérnek a hasi tumorok és azok májáttétjeinek szinkron végzett műtétjeire.

Fenti időszakban 69 beteget operáltak májáttét indikációjával [41 férfi, 28 nő, átlagéletkor 53,3 (19-85) év]. A műtétek döntő részét Cusa ultrahangos késsel végezték. Atípusos reszekciót 18 betegnél, egy szegment reszekcióját 15, két szegment eltávolítását 13, három vagy több szegment eltávolítását 18 esetben végezték; öt betegnél exploratív laparotomiára került sor, mert a folyamat irrezekálilis volt. Az áttéteket egy centiméteres biztonsági zóna megtartásával reszekálták. Egy metasztázist 48 esetben, kettőt hét esetben, három vagy több áttétet kilenc esetben távolítottak el. A tumorok átlagos mérete 6,7 (0,2-20) cm volt. Szinkron műtétként nyolc betegnél pancreas-reszekciót, három betegnél gyomorreszekciót, 20 esetben vastagbél- vagy rectumreszekciót végeztek. A 69 beteg közül a műtét után 40 beteg kapott kemoterápiát.

A korai posztoperatív időszakban nem veszítettek el beteget. Láz hat esetben, cardiopulmonalis esemény kettő, átmeneti májenzim-emelkedés kilenc, pleuropneumonia kettő, TIA kettő betegnél lépett fel. Reoperációra két betegnél kényszerültek. 29 beteg jelenleg is él, az átlagos túlélés 12,6 hónap (0,5-44); 13 beteg további sorsáról nincs adatuk.

A szerzők úgy gondolják, hogy megfelelő technikával a májmetasztázisok biztonsággal reszekálhatók, akár többszörös áttét esetén is. Hasi tumorok és azok májáttétjeinek egy ülésben való eltávolítása akkor ajánlható, ha ezzel a máj tumormentessé tehető, és a beteg teherbíró képessége ezt megengedi. A nem hasi szervek tumorok májáttétjeinek reszekciója a biztató kezdeti sebészi eredmények alapján megfontolandó és a szerzők véleménye szerint ajánlható.

12. Vesedaganatok szervmegtartó műtete

Tóth Cs., Flaskó T., Varga A., Tóth Gy.

Debreceni Egyetem Orvos- és Egészségudományi Centrum, Urológiai Klinika

Bevezetés: A rosszindulatú vesedaganatok leggyakoribb műtéti megoldása a radikális nephrectomia. Az utóbbi években emelkedik a daganatreszekciók száma.

Betegek és módszer: A DEOEC Urológiai Klinikáján 1995. július 1. és 2000. július 1. között 206 beteget operáltak vesedaganat miatt. A betegek átlagéletkora 61 év volt. A diagnózis felállításához leggyakrabban ultrahangvizsgálatot, komputertomog-